

บทที่ 3 การดำเนินงานวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 3.1.1 เครื่องวิเคราะห์สารโครมาโตกราฟีชนิดของเหลวสมรรถนะสูง (High Performance Liquid Chromatography, HPLC) ยี่ห้อ Waters รุ่น 600-486-717
- 3.1.2 เครื่องล้างอัลตราโซนิก (ultrasonic cleaner) ULTRASONIK NDI 136H
- 3.1.3 เครื่องเย้า GFL 1083
- 3.1.4 เครื่องวัดสเปกโตรมิเตอร์ช่วง UV-VIS (UV-Vis spectrometer) Hitachi U-1000
- 3.1.5 ตะแกรงร่อนแยกขนาด 16-18 mesh
- 3.1.6 ชุดเครื่องแก้ว
- 3.1.7 เครื่องชั่งน้ำหนักแบบละเอียดชนิด 4 ตำแหน่ง
- 3.1.8 ตู้อบ
- 3.1.9 เครื่องวิเคราะห์ความชื้น รุ่น XM 120

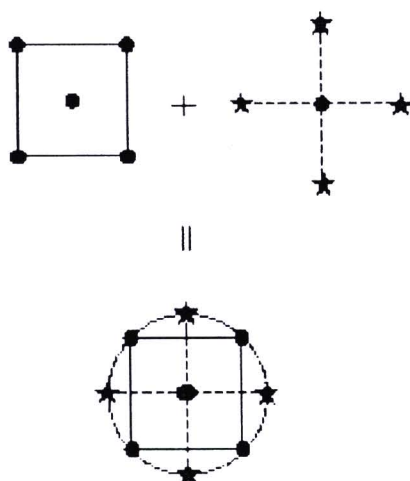
3.2 วัตถุดิบและสารเคมี

- 3.2.1 ใบสบู่ดำ (*Jatropha curcas* Linn.) พันธุ์นครราชสีมา จากศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ 7 ม.2 ต.เขาหินซ้อน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา
- 3.2.2 เมทานอลบริสุทธิ์ (methanol, AR grade)
- 3.2.3 เอทานอลบริสุทธิ์ (ethanol, AR grade)
- 3.2.4 กรดไฮโดรคลอริก (hydrochloric acid, HCl)
- 3.2.5 โซเดียมไฮดรอกไซด์ (sodium hydroxide, NaOH)
- 3.2.6 2,2-diphenyl-1-picrylhydrazyl (DPPH[•])
- 3.2.7 วิตามินซีหรือกรดแอสคอร์บิก (ascorbic acid)
- 3.2.8 สารมาตรฐานกรดแกลลิก (gallic acid) คลอริลาจิน (corilagin) กรดเอลลาจิก (ellagic acid)
- 3.2.9 กรดฟอสฟอริก (phosphoric acid, H₃PO₄)
- 3.2.10 กระดาษกรองเบอร์ 4

3.3 วิธีการทดลอง

3.3.1 การออกแบบการทดลอง

การออกแบบการทดลองในงานวิจัยนี้เป็นแบบ Central Composite Design, CCD ซึ่งเป็นวิธีการใช้หลักทางคณิตศาสตร์ด้านมิติ เป็นการออกแบบที่ทุกระดับของแต่ละปัจจัยห่างจาก center ของ design เท่ากัน และทำซ้ำที่จุดกึ่งกลาง แต่ละปัจจัยจะมีระดับการทดลอง 5 ระดับ ($-\alpha$, -1 , 0 , 1 , α) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ จุดที่อยู่บนแกน coordinate 8 จุด จุดที่อยู่บนแกนหลัก 6 จุด และจุดศูนย์กลาง 1 จุด รวมเป็นหน่วยการทดลองทั้งหมด 15 จุด แต่ละจุดทำการทดลอง 3 ซ้ำ ดังแสดงในรูปที่ 3.1 ตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ได้แก่ อุณหภูมิ (X_1) ความเข้มข้นของเมทานอล (X_2) และค่าความเป็นกรด-ด่าง (X_3) โดยแต่ละตัวแปรทำการศึกษาที่ 5 ระดับ คือ อุณหภูมิที่ 30 40 50 60 และ 70 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของเมทานอลที่ 0 25 50 75 และ 100 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 3 5 7 9 และ 11 ผลการออกแบบการทดลองแสดงดังตารางที่ 3.1 และ 3.2

รูปที่ 3.1 การออกแบบการทดลอง 3 ตัวแปร แบบ Central Composite Design [44]

ตารางที่ 3.1 สัญลักษณ์และระดับตัวแปรต่าง ๆ ในการออกแบบการทดลองแบบ Central Composite Design

ตัวแปร	สัญลักษณ์		ระดับ	
	รหัสทั่วไป	รหัสระบุ	รหัสทั่วไป	รหัสระบุ
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	T	X_1	30	-1.682
			40	-1
			50	0
			60	1
			70	1.682
ความเข้มข้นของเมทานอล (เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร)	X	X_2	0	-1.682
			25	-1
			50	0
			75	1
			100	1.682
ค่าความเป็นกรด-ด่าง (-)	P	X_3	3	-1.682
			5	-1
			7	0
			9	1
			11	1.682

ตารางที่ 3.2 ผลการออกแบบการทดลองแบบ Central Composite Design แบบ 5 ระดับ 3 ตัวแปร

การทดลอง	อุณหภูมิ (X ₁) (° c)	ความเข้มข้นของเมทานอล (X ₂) (% v/v)	ค่าความเป็นกรด-ด่าง (X ₃) (-)
1	-1 (40)	-1 (25)	-1 (5)
2	-1 (40)	-1 (25)	1 (9)
3	-1 (40)	1 (75)	-1 (5)
4	-1 (40)	1 (75)	1 (9)
5	1 (60)	-1 (25)	-1 (5)
6	1 (60)	-1 (25)	1 (9)
7	1 (60)	1 (75)	-1 (5)
8	1 (60)	1 (75)	1 (9)
9	-1.682 (30)	0 (50)	0 (7)
10	1.682 (70)	0 (50)	0 (7)
11	0 (50)	0 (50)	0 (7)
12	0 (50)	-1.682 (0)	0 (7)
13	0 (50)	1.682 (100)	0 (7)
14	0 (50)	0 (50)	-1.682 (3)
15	0 (50)	0 (50)	1.682 (11)
16	0 (50)	0 (50)	0 (7)
17	0 (50)	0 (50)	0 (7)
18	0 (50)	0 (50)	0 (7)

3.3.2 การเตรียมและการวิเคราะห์ความชื้นของใบสบู่ดำ

3.3.2.1 อบแห้งใบสบู่ดำ ในตู้สุญญากาศ ที่อุณหภูมิ 80 ± 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง

3.3.2.2 ลดขนาดใบสบู่ดำอบแห้งด้วยเครื่องบด และคัดแยกขนาดของผงใบสบู่ดำอบแห้ง ด้วยตะแกรงร่อนขนาด 1-1.19 มิลลิเมตร

3.3.2.3 วิเคราะห์หาความชื้นของผงใบสบู่ดำที่ผ่านการคัดขนาดแล้ว โดยเครื่องวิเคราะห์ความชื้น

3.3.2.4 เก็บรักษาผงใบสบู่ดำอบแห้งในขวดพลาสติกที่อุณหภูมิห้อง และในสถานะที่ไม่มีแสง

3.3.3 ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการสกัดสารประกอบฟีนอลิกจากใบสบู่ดำด้วยเครื่องเขย่าและเครื่องอัลตราโซนิก

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสกัดสารประกอบฟีนอลิกจากใบสบู่ดำด้วยเครื่องเขย่าและเครื่องอัลตราโซนิก โดยทำการสกัดที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส ใช้เมทานอลความเข้มข้น 50 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตรเป็นตัวทำละลาย มีขั้นตอนดังนี้

3.3.3.1 ชั่งน้ำหนักใบสบู่ดำอบแห้ง 1 กรัม ใส่ในขวดรูปชมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร

3.3.3.2 เติมนเมทานอลความเข้มข้น 50 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร 40 มิลลิลิตร

3.3.3.3 สกัดสารสำคัญจากใบสบู่ดำด้วยเครื่องอัลตราโซนิกที่ความถี่ 44 กิโลเฮิร์ตซ์ เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ทำการเก็บตัวอย่างสารสกัดทุก 5 นาที จนครบ 30 นาที และที่ 40 50 60 120 180 และ 240 นาที

3.3.3.4 สกัดสารสำคัญจากใบสบู่ดำด้วยเครื่องเขย่าที่ความเร็วรอบ 200 รอบต่อนาที เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ทำการเก็บตัวอย่างสารสกัดทุก 10 นาที จนครบ 30 นาที และที่ 60 120 180 และ 240 นาที

3.3.3.5 นำสารสกัดที่ได้ไปวิเคราะห์หาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกได้แก่ กรดแกลลิก คลอโรจีนิค และกรดเอลลาจิก ด้วยเครื่อง HPLC

3.3.3.6 เปรียบเทียบปริมาณสารประกอบฟีนอลิกที่สกัดได้จากใบสบู่ดำโดยใช้วิธีทั้งสอง เพื่อเลือกวิธีการสกัดที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาต่อไป

3.3.4 ศึกษาอิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อการสกัดใบสับดำ

ศึกษาการสกัดสารประกอบฟีนอลิก ได้แก่ กรดแกลลิก กรดแอสลาจิก และคลอโรลาจิน จากใบสับดำ ด้วยวิธีอัลตราโซนิก โดยทำการศึกษาอิทธิพลของตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ อุณหภูมิที่ 30 40 50 60 และ 70 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของเมทานอลที่ 0 25 50 75 และ 100 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 3 5 7 9 และ 11 มีขั้นตอนดังนี้

3.3.4.1 ชั่งน้ำหนักใบสับดำอบแห้ง 1 กรัม ใส่ในขวดรูปชมพู่ขนาด 250 มิลลิลิตร

3.3.4.2 ใส่ตัวทำละลายเมทานอล 40 มิลลิลิตร

3.3.4.3 ปรับค่าความเป็นกรด-ด่างให้ได้เท่ากับ 3

3.3.4.4 ทำการสกัดที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส โดยใช้เครื่องอัลตราโซนิกที่ความถี่ 44 กิโลเฮิร์ตซ์ เป็นเวลา 15 นาที

3.3.4.5 นำสารสกัดที่ได้ไปวิเคราะห์หาปริมาณสารประกอบฟีนอลิก ได้แก่ กรดแกลลิก คลอโรลาจิน และกรดแอสลาจิก ด้วยเครื่อง HPLC

3.3.4.6 วิเคราะห์คุณสมบัติในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันของสารสกัดจากใบสับดำ

3.3.4.7 ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 3.3.4.1 ถึง 3.3.4.6 โดยเปลี่ยนอุณหภูมิที่ใช้ในการสกัดเป็น 40 50 60 และ 70 องศาเซลเซียส และเปลี่ยนค่าความเป็นกรด-ด่างเป็น 5 7 9 และ 11 ตามลำดับ

3.3.4.8 ทำการทดลองซ้ำตั้งแต่ข้อ 3.3.4.1 ถึง 3.3.4.7 โดยเปลี่ยนตัวทำละลายเป็นน้ำ หรือ ตัวทำละลายร่วมระหว่างเมทานอลกับน้ำที่ความเข้มข้น 25 50 และ 75 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร

3.3.4.9 เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการสกัดสารประกอบฟีนอลิกจากใบสับดำที่สภาวะต่าง ๆ

3.3.4.10 หาสภาวะที่เหมาะสมในการสกัดสารประกอบฟีนอลิกจากใบสับดำโดยใช้วิธีพื้นที่ผิว ตอบสนอง (response surface methodology)

3.4 การวิเคราะห์ผลและการคำนวณ

3.4.1 การหาปริมาณกรดแกลลิก คลอริลาจิน และกรดแอลลาจิก ในสารสกัดใบสบู่ดำ

3.4.1.1 กรองตัวอย่างด้วยตัวกรองที่มี ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.45 ไมครอน

3.4.1.2 ใส่สารสกัดที่กรองแล้วในขวดสารตัวอย่าง

3.4.1.3 ดูดสารสกัดโดยใช้ micro syringe ขนาด 100 ไมโครลิตร มา 20 ไมโครลิตร และฉีดเข้าเครื่อง HPLC โดยใช้สภาวะในการวิเคราะห์ดังนี้

- คอลัมน์ : reverse-phase Shimpack CLC-ODS

- ตรวจวัดสัญญาณของสาร : ใช้ความยาวคลื่นที่ 270 นาโนเมตร

- เฟสเคลื่อนที่ : กรดฟอสฟอริก 0.05 เปอร์เซ็นต์ และ อะซิโตไนล์ 100 เปอร์เซ็นต์

- อัตราส่วนของเฟสเคลื่อนที่ : 80:20 โดยปริมาตร

- อัตราการไหล : 1 มิลลิลิตรต่อนาที

- ปริมาณสารตัวอย่างที่ฉีด : 20 ไมโครลิตร

3.4.1.4 เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ที่ได้กับกราฟมาตรฐานของสารละลายกรดแกลลิก คลอริลาจิน และกรดแอลลาจิก (ข้อ 3.4.2)

3.4.1.5 รายงานผลในหน่วยมิลลิกรัมต่อกิโลกรัมใบสบู่ดำแห้ง (มก./กก.ใบสบู่ดำแห้ง)

3.4.2 การสร้างกราฟมาตรฐาน

ตัวอย่างการสร้างกราฟมาตรฐาน (standard curve) ของสารละลายกรดแกลลิก มีขั้นตอนดังนี้

3.4.2.1 นำกรดแกลลิก 0.5 กรัม ใส่ในขวดปรับปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร

3.4.2.2 เติมนิโธซานอล 10 มิลลิลิตร

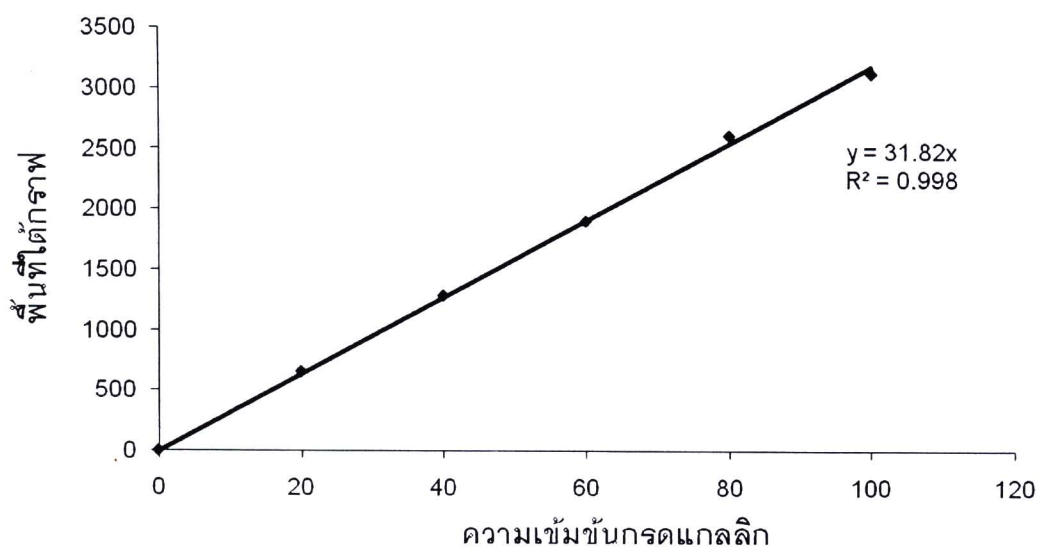
3.4.2.3 ปรับปริมาตรด้วยน้ำปราศจากไอออน ได้เป็น stock solution

3.4.2.4 นำสารละลายมาตรฐานของกรดแกลลิกจาก stock solution ปริมาตร 0 1 2 3 5 และ 10 มิลลิลิตร ใส่ในขวดปรับปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร

3.4.2.5 ปรับปริมาตรด้วยน้ำปราศจากไอออน จะได้สารละลายมาตรฐานของกรดแกลลิก เข้มข้น 0 50 100 150 250 และ 500 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ

3.4.2.6 นำสารละลายมาตรฐานของกรดแกลลิกที่เตรียมได้ไปวิเคราะห์หาปริมาณของกรดแกลลิก ด้วยเครื่อง HPLC

3.4.2.7 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างกราฟมาตรฐาน ดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 ตัวอย่างกราฟมาตรฐานของสารละลายกรดแกลลิก

3.4.3 วิเคราะห์คุณสมบัติในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชัน

วิเคราะห์คุณสมบัติในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชัน (antioxidant activity) ของสารประกอบฟีนอลิกจากใบสบู่ดำ ด้วยวิธีmodified original DPPH [12] ตามขั้นตอนดังนี้

3.4.3.1 นำสารสกัดที่ได้ปริมาตร 0.1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดสอบ

3.4.3.2 เติมสารละลาย DPPH ความเข้มข้น 60 ไมโครโมลาร์ในเอทานอลความเข้มข้น 80 เปอร์เซ็นต์ โดยปริมาตร ปริมาณ 3.9 มิลลิลิตร

3.4.3.3 วัดค่าการดูดกลืนแสงที่ 515 นาโนเมตร

3.4.4 วิเคราะห์พื้นที่ผิวตอบสนองของสารประกอบฟีนอลิกจากใบสบู่ดำ

การวิเคราะห์พื้นที่ผิวตอบสนอง เป็นเทคนิคทางสถิติใช้ในการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่สนใจ เพื่อหาสถานะที่มีผลได้การสกัดสูงสุด ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ อุณหภูมิที่ 30 40 50 60 และ 70 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของเมทานอลที่ 0 25 50 75 และ 100 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และค่าความเป็นกรด-ด่างเท่ากับ 3 5 7 9 และ 11 สมการที่ได้จากการประมาณพื้นที่ผิวตอบสนองด้วยความสัมพันธ์อันดับสองนั้น สามารถใช้หาค่าระดับของปัจจัยที่ให้ค่าผลตอบที่เหมาะสมที่สุด โดยการหาอนุพันธ์ย่อยเทียบกับค่าสัมประสิทธิ์แต่ละตัว หรือพิจารณาจากรูปพื้นที่ผิวตอบสนองและรูปโครงสร้างที่สร้างขึ้นจากสมการการประมาณที่ได้

3.4.5 การศึกษาความคงตัวของสารสกัดใบสับงาดำ

- 3.4.5.1 เก็บรักษาสารสกัดใบสับงาดำที่ได้จากข้อ 3.3.4 ในขวดสีชาที่มีฝาปิด
- 3.4.5.2 นำไปเก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ในสภาวะที่ไม่มีแสง เป็นเวลา 1 เดือน
- 3.4.5.3 วิเคราะห์หาการเปลี่ยนแปลงของปริมาณกรดแกลลิก คลอโรลาจีน และกรดแอลลาจิก ในสารสกัดใบสับงาดำในระหว่างการเก็บรักษา ด้วยเครื่อง HPLC
- 3.4.5.4 วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติในการต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันของสารใบสับงาดำ ด้วยวิธี modified original DPPH